

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 573/2015
09.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Бате Цветковића и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.К., због продуженог кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 3. у вези става 1. тачка 4. у вези са чланом 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 130/15 од 22.06.2015. године, поднетом против правноснажног решења Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 број 1632/14 од 09.12.2014. године, у седници већа одржаној дана 09. септембра 2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 130/15 од 22.06.2015. године и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажним решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 број 1632/14 од 09.12.2014. године учињена повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1. у вези са чланом 438. став 2. тачка 3. Законика о кривичном поступку, у вези са члановима 432. став 1. и 456. став 1. Законика о кривичном поступку, у корист окривљеног Д.К.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу 2К број 37/11 од 30.06.2014. године, окривљени Д.К. је на основу члана 423. тачка 3. ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио продужено кривично дело злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 3. у вези става 1. тачка 4. у вези члана 61. КЗ. Ставом два исте пресуде, окривљени Д.К. и окривљено правно лице ДОО „Ј.“ Б. ослобођени су од оптужбе да су извршили кривично дело пореске утаје из члана 229. став 3. у вези става 1. КЗ. Истом пресудом на основу члана 265. став 1. ЗКП, одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1632/14 од 09.12.2014. године, жалба Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу, изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу 2К број 37/11 од 30.06.2014. године, одбачена је као неблагоприятна.

Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз број 130/15 од 22.06.2015. године, само против правноснажног решења Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1632/14 од 09.12.2014. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. у вези са чланом 438. став 2. тачка 3. ЗКП у вези са чланом 432. став 1. ЗКП и чланом 456. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и утврди да је побијаним решењем повређен закон у корист окривљених Д.К. и правног лица – предузећа „Ј.“ ДОО у К.

Врховни касациони суд одржао је седницу већа у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би присуство странака било од значаја за доношење одлуке, па је након разматрања списка предмета и правноснажног решења против којег је захтев за заштиту законитости поднет, а по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1632/14 од 09.12.2014. године учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 3. ЗКП у вези са чланом 432. став 1. ЗКП и чланом 456. став 1. ЗКП.

Према стању у списима, кривични поступак против окривљеног Д.К. спроведен је по оптужници Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу Кт. број 124/10 од 14.03.2011. године, која је прецизирана 29.08.2013. године и 30.06.2014. године. Иницијалном оптужницом, окривљеном је стављено на терет, поред кривичног дела проеске утаје из члана 229. став 3. у вези става 1. КЗ, и извршење кривичног дела злоупотребе службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези са чланом 61. КЗ, с тим што је поднесцима од 29.08.2013. године и 30.06.2014. године оптужница прецизирана тако што је окривљеном уместо кривичног дела из члана 359. став 3. КЗ стављено на терет извршење продуженог кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 3. у вези става 1. тачка 4. у вези са чланом 61. КЗ. При томе, првостепени поступак је, од почетка па до окончања, спроведен по одредбама о редовном поступку, а у првостепеној пресуди, у правној поуци, наведено је да се жалба против ове пресуде може изјавити у року од 15 дана.

Против првостепене пресуде, жалбу је изјавио Виши јавни тужилац у Крагујевцу, у року од 15 дана, а Апелациони суд у Крагујевцу је решењем Кж1 број 1632/14 од 09.12.2014. године ову жалбу одбацио као неблаговремену, налазећи да је жалба поднета по протеку законског рока од 8 дана, те да је првостепени суд био дужан да у конкретном случају примени одредбе члана 496. до 520. ЗКП, односно да спроведе скраћени поступак. Образлажући овакав свој став, Апелациони суд у крагујевцу у побијаном решењу наводи да су радње окривљеног, које је првостепени суд квалификовао као продужено кривично дело злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 3. у вези става 1. тачка 4. у вези са чланом 61. КЗ, морале бити правно квалификоване као кривично дело из члана 238. став 2. у вези става 1. тачка 4. у вези са чланом 61. КЗ, за које се може изрећи казна затвора од једне до осам година, а због чега је законски рок за жалбу

износио 8, а не 15 дана, како је првостепени суд погрешно констатовао у правној поуци.

Међутим, овакав став не може се прихватити као правилан, а што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Наиме, уколико је поступак започет и окончан по правилима која важе за редован поступак и пресуда је донета у редовном поступку, у том случају, и када се пресуда односи на кривично дело за које је прописан скраћени поступак, рок за жалбу против пресуде износи 15 дана, а не 8 дана, како то погрешно закључује Апелациони суд у Крагујевцу у побијаном решењу.

Како је у конкретном случају против оркивљеног Д.К. кривични поступак био започет по оптужби за кривично дело за које се води редован поступак, коју квалификацију је прихватио и првостепени суд, те је главни претрес одржао и окончао по правилима редовног поступка, то су у конкретном случају за одређивање рока за жалбу биле релевантне околности да је поступак започет и довршен по правилима редовног поступка, а из ког разлога је жалбу јавног тужиоца, која је изјављена у прописаном року од 15 дана, другостепени суд морао оценити благовременом и поступити у складу са одредбама о редовном поступку, те донети одлуку о основаности жалбе, а не донети решење о одбачају жалбе као неблаговремене, како је то учинио у побијаном решењу.

Стога је, по оцени овога суда, Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени, доносићи одлуку о одбацивању жалбе као неблаговремене, учинио повреду одредбе члана 432. став 1. ЗКП у вези са чланом 456. став 1. ЗКП, што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, а која повреда је учињена у корист окривљеног Д.К., обзиром да правилност првостепене ослобађајуће пресуде није ни разматрана у другостепеном поступку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је оценио да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца основан, па је утврдио да је решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1632/14 од 09.12.2014. године учињена повреда закона у корист окривљеног Д.К., не дирајући у правноснажно решење против којег је захтев за заштиту законитости поднет.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица

Председник већа-судија
Невенка Важић